

ECLESIASTUL

Deșertăciunea tuturor lucrurilor pământesti

- 1 Cuvintele* Eclesiastului^a, fiul lui David, împărat** în Ierusalim.
- 2 Deșertăciunea* deșertăciunilor, zice Eclesiastul, deșertăciunea deșertăciunilor! Totul** este deșertăciune!
- 3 Ce folos* are omul din toată truda lui cu care se trudește sub soare?
- 4 Generație trece și generație vine, dar pământul* rămâne pentru totdeauna.
- 5 Și soarele* răsare și soarele apune și se grăbește spre locul său unde răsare.
- 6 Vântul se duce* spre sud și se întoarce spre nord; se duce și se întoarce; și vântul revine la rotirile^b lui.
- 7 Toate* râurile curg în mare și marea nu se umple; spre locul de unde vin râurile, într-acolo merg iarăși.
- 8 Toate lucrurile sunt pline de frământare, așa cum nimeni nu poate spune. Ochiul* nu se satură văzând, nici urechea nu se mulțumește^c auzind.
- 9 Ce* a fost, aceea va fi; și ce s-a făcut, aceea se va face; și nu este nimic nou sub soare.
- 10 Este ceva despre care s-ar putea spune: „Iată, acesta este nou“? Era deja în veacurile care au fost înainte de noi.
- 11 Nu este nici o aducere-aminte* de cele trecute; nici nu va fi amintire despre cele care vor veni, pentru cei care vor fi după aceea.
- 12 Eu, Eclesiastul*, am fost împărat peste Israel în Ierusalim.
- 13 Și mi-am pus* inima să caut și să cercetez** cu înțelepciune despre tot ce se face sub ceruri: aceasta este o preocupare† neplăcută pe care a dat-o Dumnezeu fiilor oamenilor, ca să fie chinuți cu ea. Am văzut toate lucrurile care se fac sub soare; și, iată, totul este deșertăciune* și goană după vânt^d!
- 15 Ce este strâmb* nu se poate îndrepta și ce lipsește nu se poate număra.
- 16 Am vorbit cu inima mea, zicând: „Iată, am ajuns mare și am dobândit* înțelepciune mai mult decât toți cei care au fost înainte de mine peste Ierusalim și inima mea a văzut multă înțelepciune și cunoștință“. Și mi-am pus* inima la cunoașterea înțelepciunii și la cunoașterea** nebuniei și a prostiei; am aflat că aceasta de asemenea este goană după vânt.
- 18 Pentru că în multă* înțelepciune este mult necaz; și cel care înmulțește cunoștința înmulțește durerea.
- 2 Am zis în inima* mea: „Vino acum să te încerc cu bucurie**: deci bucură-te de plăcere^e!“ Dar, iată, aceasta† de asemenea este deșertăciune. Am zis despre răs*: „Nebunie!“ Și despre bucurie: „Ce folosește aceasta?“ Am căutat* în inima mea cum să-mi înveselesc** trupul^f cu vin, în timp ce îmi voi conduce inima cu înțelepciune, și cum să stăpânesc nebunia, până voi vedea ce† este bine pentru fiii oamenilor să facă sub ceruri în toate zilele^g vieții lor.
- 4 Mi-am făcut lucruri mari: mi-am construit case*, mi-am plantat vii**. Mi-am făcut grădini* și parcuri** și am plantat pomi în ele, de orice fel de rod.
- 14 *Cap. 2.11; 2.17; 4.4; 6.9.
- 15 *Cap. 7.13.
- 16 *1 Împ. 3.12; 3.13; 4.30; 10.7.23. Cap. 2.9.
- 17 *Cap. 7.25. **Cap. 2.12; 7.23. 1 Tes. 5.21.
- 18 *Cap. 2.23; 12.12.

Deșertăciunea plăcerilor

- 1 *Lc. 12.19. **Cap. 7.4; 8.15. †Cap. 1.2. 2 *Pr. 14.13. Cap. 7.3.6.
- 3 *Cap. 1.17. **Jud. 9.13. Ps. 104.15. Cap. 10.19. †Cap. 3.12,13

- 4 *1 Împ. 7.1. **Cânt. 8.11.

- 5 *Cânt. 4.16; 5.1. **Nem. 2.8

^a Numele „Eclesiastul“ este în Septuaginta; „Predicatorul“ în Vulgata; cuvântul ebraic înseamnă „unul care face adunări“ ^b Lit. „ciclurile“ ^c Lit. „nu se umple“ ^d Sau „hrănire cu vânt“, „tulburare a duhului“ ^e Lit. „vezi binele“ ^f Lit. „carnea“ ^g Lit. „în numărul zilelor“

6 *Nem. 2.14; 3.15,16.	6 Mi-am făcut iazuri de apă*, să ud cu ele pădurea unde cresc	tire pentru totdeauna* a înțeleptului mai mult decât a nebunului;	16 *Cap. 1.11; 9.5.
7 *Gen. 14.14; 15.3; **1 Imp. 4.23.	7 arborii. Am dobândit robi și roabe și am avut robi* născuți în casa mea; am avut de asemenea mari averi de cirezi** și turme, mai mult decât toți cei care au fost înainte de mine în Ierusalim.	pentru că totul se va uita deja în zilele care vin. Și cum moare înțeleptul întocmai ca nebunul?	Deșertăciunea muncii omului
8 *1 Imp. 9.28; 10.10,14,21. **2 Sam. 19.35.	8 Mi-am adunat argint și aur* și comori ca de împărați și de provincii; mi-am adus cântăreți** și cântărețe și desfătările fiilor	17 Și am urât* viața, pentru că lucrarea care se face sub soare mi-a fost o povară; pentru că totul este deșertăciune și goană	17 *Cap. 4.2,3.
9 *1 Cr. 29.25. Cap. 1.16.	9 oamenilor: o soție și țiitoare. Și am devenit mare* și i-am întrecut pe toți cei care au fost înainte de mine în Ierusalim; totuși înțelepciunea mea a rămas cu mine.	18 după vânt. Și am urât toată* truda mea cu care m-am muncit sub soare, pentru că trebuie s-o las** omului care va fi după	18 *Cap. 1.3. **Ps. 39.6; 49.10.
10 *Cap. 6.2. **Cap. 3.22; 5.18; 9.9.	10 Și orice au dorit* ochii mei nu le-am refuzat, nu mi-am oprit inima de la nici o bucurie; pentru că inima mea s-a bucurat de toată truda mea și aceasta mi-a fost partea** din toată truda mea.	19 mine. Și cine știe dacă* el va fi înțelept sau nebun? Totuși el va stăpâni peste toată munca mea cu care m-am trudit și cu care am fost înțelept sub soare. Aceasta de asemenea este deșertăciune.	19 *1 Imp. 12.13.
11 *Cap. 1.14. **Cap. 1.3; 3.9; 5.16.	11 Apoi am privit la toate lucrările pe care mâinile mele le-au lucrat și la truda cu care m-am trudit ca să le fac; și, iată, totul era deșertăciune* și goană după vânt și nu am avut nici un folos** sub soare.	20 Atunci am ajuns ^b până acolo că inima mi s-a abătut spre disperare pentru lucrarea cu care	20 *Cap. 1.3,9; 1.14.
Deșertăciunea nebuniei	12 Și m-am întors să privesc* înțelepciunea și nebunia și prostia. Pentru că ce va face omul care vine după împărat? Ceea** ce s-a făcut deja!	21 m-am trudit sub* soare. Pentru că este un om a cărui trudă a fost cu înțelepciune și cu cunoștință și cu îndemânare ^c și lasă <i>ce a dobândit</i> unui om care nu s-a trudit cu ea, să fie partea lui. Aceasta de asemenea este deșertăciune și un mare rău.	22 *Cap. 3.9.
12 *Cap. 1.17; 7.25. **Cap. 1.9; 1.10; 3.15.	13 Și am văzut că înțelepciunea* întrece cu atât nebunia, cu cât lumina întrece întunericul.	23 Pentru că toate zilele lui sunt dureri, iar osteneala lui, necaz*; <i>nici</i> chiar noaptea inima lui nu are odihnă. Aceasta de asemenea este deșertăciune.	23 *Iov 5.7; 14.1.
13 *Cap. 7.11,19; 9.18; 10.10.	14 Înțeleptul* își are ochii în cap, dar nebunul umblă** în întuneric. Dar tot eu am observat că același† lucru se întâmplă tuturor.	24 Nu este nimic* mai bun pentru om decât să mănânce și să bea și să-și facă sufletul să se bucure de truda lui. Am văzut, de asemenea, că și aceasta este	24 *Cap. 3.12; 3.13,22; 5.18; 8.15. Is. 56.12. Lc. 12.19. 1 Cor. 15.32. 1 Tim. 6.17.
14 *Pr. 17.24. Cap. 8.1. **1 Ioan 2.11 †Ps. 49.10. Cap. 3.19; 6.6; 9.2,3.	15 Și am zis în inima mea: „Cum se întâmplă nebunului, așa mi se va întâmpla chiar mie; și* atunci pentru ce am fost eu mai ^a înțelept?“ Atunci am zis în inima mea că aceasta, de asemenea, este deșertăciune.	25 din mâna lui Dumnezeu. Căci cine poate mânca și cine se poate desfăta mai mult decât mine ^d ?	25 *Iov 32.8. Pr. 2.6.
15 *Cap. 6.8,11.	16 Pentru că nu va fi nici o amin-	26 Pentru că El dă* unui om care este bun în ochii Săi înțelepciune și cunoștință și bucurie, dar celui păcătos îi dă grija să strângă și	

^a Sau „atât de“ ^b Lit. „m-am întors“ ^c Sau „dreptate“ ^d După alții „fără El“

<p>26 **Iov 27.16; 27.17. Pr. 28.8.</p> <p>Orice lucru la timpul lui</p> <p>1 *Vers. 17. Cap. 8.6.</p> <p>2 *Iov 14.5. Ev. 9.27.</p> <p>3 *Osea 6.1.2.</p> <p>4 *Rom. 12.15. **Ps. 126.2.</p> <p>5 *Ioel 2.16. 1 Cor. 7.5.</p> <p>7 *Amos 5.13.</p> <p>8 *Pr. 13.5. Lc. 14.26.</p> <p>9 *Cap. 1.3.</p> <p>10 *Cap. 1.13.</p> <p>11 *Gen. 1.31. **Iov 5.9. Cap. 7.23; 8.17. Rom. 11.33.</p> <p>12 *Cap. 2.24. Vers. 22.</p>	<p>să adune, pentru ca să dea** celui care este bun înaintea lui Dumnezeu. Aceasta, de asemenea, este deșertăciune și goană după vânt.</p> <p>3 Pentru orice lucru este o vreme și pentru orice ocupație^a un timp* sub ceruri:</p> <p>2 un timp pentru a se naște și un timp* pentru a muri; un timp pentru a planta și un timp pentru a smulge ce este plantat;</p> <p>3 un timp pentru a ucide și un timp pentru a vindeca*; un timp pentru a dărâma și un timp pen- tru a construi;</p> <p>4 un timp pentru a plânge* și un timp pentru a râde**; un timp pentru a jeli și un timp pentru a sări de bucurie;</p> <p>5 un timp pentru a arunca pietre și un timp pentru a strânge pietre; un timp pentru a îmbrățișa și un timp pentru a se feri* de îmbră- țișare;</p> <p>6 un timp pentru a căuta și un timp pentru a pierde; un timp pentru a păstra și un timp pentru a arunca;</p> <p>7 un timp pentru a rupe și un timp pentru a coase; un timp pentru a tăcea* și un timp pentru a vorbi;</p> <p>8 un timp pentru a iubi și un timp pentru a urî*; un timp pen- tru război și un timp pentru pace.</p> <p>9 Ce folos* are cel care lucrea- ză din ceea ce se trudește? Am văzut grija* pe care a dat-o Dum- nezeu fiilor oamenilor, ca să se chinuiască în ea. El a făcut* ori- ce lucru frumos la timpul său; a pus și eternitatea^b în inima lor, încât omul** nu poate cuprinde de la început până la sfârșit lu- crarea pe care o face Dumnezeu.</p> <p>12 Am înțeles că nu este nimic* mai bun pentru ei decât să se bucure și să facă bine în viața</p>	<p>13 lor; și, de asemenea, ca fiecare om să mănânce și să bea și să vadă binele în toată truda lui, acesta este darul* lui Dumnezeu.</p> <p>14 Am înțeles că tot ce face Dum- nezeu va fi pentru totdeauna; nu este nimic* de adăugat la a- ceasta și nimic de scăzut din ea; și Dumnezeu face <i>aceasta</i> ca ei să se teamă** înaintea Lui.</p> <p>15 Ceea ce* este a fost de mult și ceea ce va fi a fost deja; și Dum- nezeu aduce înapoi ce a trecut^c.</p> <p>16 Și, mai mult, am văzut* sub soare că, în locul pentru judeca- tă, acolo era răutate; și că, în locul** pentru dreptate, acolo era răutate. Am zis în inima mea: „Dumnezeu va judeca* pe cel drept și pe cel rău, pentru că este rânduit un timp** pentru orice lucrare și pentru orice faptă“.</p> <p>18 Am zis în inima mea: „Așa este cu fiii oamenilor, ca Dum- nezeu să-i încerce și ca ei să vadă că nu sunt decât animale**“.</p> <p>19 Pentru că ce se întâmplă* fiilor oamenilor se întâmplă și animalelor; chiar același lucru li se întâmplă: cum moare unul, așa moare și celălalt; și o sufla- re^d au toți, iar omul n-are nici un avantaj față de animal, pen- tru că totul este deșertăciune.</p> <p>20 Toți merg spre același loc, toți sunt din țărână* și toți se întorc 21 în țărână. Cine cunoaște* duhul^d fiilor oamenilor? Merge el sus, și duhul animalelor merge el^e jos, în pământ?</p> <p>22 Și am văzut că nimic* nu este mai bine decât ca omul să se bucure de ceea ce face, pentru că aceasta este partea** lui; pentru că cine-l va aduce† să vadă ce va fi după el?</p> <p>4 Și m-am întors și am văzut toate asupririle* care se fac sub soare: și iată lacrimile celor asu-</p>	<p>13 *Cap. 5.19.</p> <p>14 *Iac. 1.17. **Cap. 5.7; 7.18; 12.13.</p> <p>15 *Cap. 1.9.</p> <p>Despre judecată și despre viitor</p> <p>16 *Cap. 1.3; 2.20 **Cap. 5.8.</p> <p>17 *Cap. 11.9. Rom. 2.6-8. 2 Cor. 5.10. 2 Tes. 1.6,7. **Cap. 8.6.</p> <p>18 *Ps. 49.12,20; 73.22.</p> <p>19 *Cap. 2.16; 9.12.</p> <p>20 *Gen. 3.19. Ps. 103.14.</p> <p>21 *Cap. 12.7.</p> <p>22 *Cap. 2.24; 5.18; 11.9. **Cap. 2.10. †Cap. 6.12; 8.7; 10.14.</p> <p>Deșertăciunea de sub soare</p> <p>1 *Iov 35.9. Ps. 12.5. Cap. 3.16; 5.8. Is. 5.7.</p>
---	--	---	--

^a Sau „plăcere“ ^b Sau „lumea“, „veacul“, „infinutul“ ^c Sau „caută ce a fost
alungat“ ^d „Suflare“ și „duh“ sunt același cuvânt în ebraică ^e Sau „duhul
fiilor oamenilor care merge sus și duhul animalelor care merge“

1 **Jer. 16.7. Plân. 1.9.	priți și nici un mângâietor pentru ei! Și puterea era de partea asupritorilor lor, iar ei n-aveau nici un mângâietor**.	înțelept, decât un împărat bătrân și nebun, care nu primește ^d să	14 *Gen. 41.14.
2 *Iov 3.17.	2 Atunci am lăudat* pe cei morți, care au murit deja, mai mult decât pe cei vii, care trăiesc încă.	14 fie înștiințat; pentru că din închisoare a ieșit* el ca să împărățească și s-a născut sărac în	
3 *Iov 3.11,16; 3.21. Cap. 6.3. Lc. 23.29.	3 Și mai bine* decât amândoi este cel care încă nu este, care n-a văzut lucrul rău care se face sub soare.	15 împărăția lui. Am văzut pe toți cei vii care umblă sub soare, cu copilul, urmașul ^e care-i va ocupa	
4 *Cap. 2.21.	4 Și am văzut toată truda* și toată iscusința ^a la lucru: aceasta este doar din gelozia omului față de aproapele său. Aceasta de asemenea este deșertăciune și goană după vânt.	16 locul ^f . Fără sfârșit era tot poporul, toți care stăteau înaintea lor ^g ; totuși cei care vor veni după el nu se vor bucura de el. Cu adevărat, și aceasta este deșertăciune și goană după vânt.	
5 *Pr. 6.10; 24.33. **Is. 9.20.	5 Nebunul își încrucișează* mâinile și mănâncă** propria lui carne.	5 Păzește-ți* piciorul când mergi în casa lui Dumnezeu și apropie-te mai bine să ascuți decât să aduci** jertfa nebunilor; pentru că ei nu știu că fac rău.	Temerea de Dumnezeu
6 *Pr.15.16,17; 16.8.	6 Mai bine* un pumn plin de pace ^b decât amândouă mâinile pline de trudă și goană după vânt.	2 Nu te pripri* cu gura ta și să nu îți se grăbească inima să rostească ceva înaintea lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este în ceruri și tu pe pământ; pentru aceasta, cuvintele** tale să fie cumpătate ^h !	1 *Ex. 3.5; 30.18-20. Is. 1.12. **1 Sam. 15.22 Pr. 15.8; 21.27
8 *Pr. 27.20. Cap. 1.8; 5.10. 1 Ioan 2.16. **Ps. 39.6. Cap. 2.21. †Cap. 1.13.	7 Și m-am întors și am văzut altă deșertăciune sub soare:	2 Nu te pripri* cu gura ta și să nu îți se grăbească inima să rostească ceva înaintea lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este în ceruri și tu pe pământ; pentru aceasta, cuvintele** tale să fie cumpătate ^h !	2 *Pr. 20.25. **Pr. 10.19. Mt. 6.7.
	8 este unul și fără un al doilea și n-are nici fiu, nici frate, totuși toată truda lui nu are sfârșit și ochiul* său nu se satură de bogății. Și nu zice: „Pentru cine** mă trudes eu și-mi lipsesc sufletul de bine?“	3 Pentru că un vis vine din mulțimea grijilor, și un glas* al nebunului, din mulțimea cuvintelor.	3 *Pr. 10.19.
	Aceasta de asemenea este deșertăciune și o preocupare† neplăcută.	4 Când faci* o promisiune lui Dumnezeu, nu întârzia s-o împlinești, pentru că El nu găsește nici o plăcere în nebuni; împli-	4 *Num. 30.2. Deut. 23.21-23. Ps. 50.14; 76.11. **Ps. 66.13,14.
	9 Mai bine doi decât unul, pentru că au o bună răsplată pentru truda lor.	5 nește** ce ai promis! Mai bine* este să nu promiți decât să propo-	5 *Pr. 20.25. Fap. 5.4.
	10 Pentru că, dacă ar cădea, unul va ridica pe tovarășul lui; dar vai de cine este singur când cade și nu are pe altul să-l ridice!	6 miți și să nu împlinești. Nu îngădui gurii tale să-ți îndrepte carnea spre păcat și nu zice înaintea îngerului ⁱ că a fost o greșală. Pentru ce să Se mânie Dumnezeu la glasul tău și să nimicească lucrarea mâinilor tale?	
11 *1 Împ.1.1,2	11 Iarăși, dacă se culcă doi împreună, le este cald; dar cum poate unul singur să se încălzească*?	7 Pentru că în mulțimea visurilor sunt deșertăciuni, tot așa și în mulțimea cuvintelor; dar teme-te* de Dumnezeu!	7 *Cap. 12.13.
	12 Și dacă ar învinge cineva pe unul, doi îi vor rezista; și o funie împletită în trei nu se rupe ușor ^c .	8 Dacă vezi asuprirea* celui sărac și judecata și dreptatea încălcate prin violență într-o provincie, să nu te miri** de aceas-	Deșertăciunea bogăției
13 *Cap. 7.19; 9.15.	13 Mai bine un tânăr sărac* și		8 *Cap. 3.16; 4.1. **1 Pet. 4.12

^a Sau „succesul“ ^b Lit. „liniște“ ^c Lit. „repede“ ^d Lit. „nu mai știe cum“ ^e Lit. „al doilea“ ^f Al împăratului
^g Sau „toți înaintea cărora stătea el (împăratul)“ ^h Lit. „puține“ ⁱ Sau „trimisului“, „mesagerului“

	<p>ta; pentru că un mai-mare decât cel mare veghează și sunt alții mai mari decât ei. Mai mult, pământul este de folos în toate privințele: împăratul este dependent de ogor^a.</p>	<p>de truda lui: aceasta este un dar al lui Dumnezeu; pentru că nu-și va aminti mult de zilele vieții lui, pentru că Dumnezeu îi dă un răspuns* în bucuria inimii lui.</p>	<p>20 *Ex. 23.25.</p>
<p>10 *Cap. 1.8; 2.10; 4.8.</p>	<p>10 Cel care iubește* argintul nu se va sătura de argint, nici cel care iubește belșugul, de câștig. Aceasta, de asemenea, este deșertăciune.</p>	<p>6 Este un rău pe care l-am văzut sub* soare și este des printre oameni^b: unul căruia îi dă* Dumnezeu bogății, bunuri și onoare și sufletului său nu-i lipsește nimic** din tot ce dorește, dar Dumnezeu nu-i dă putere† să mănânce din ele, ci un străin mănâncă din ele; aceasta este deșertăciune și un rău dureros.</p>	<p>Averea și onoarea sunt deșertăciuni 1 *Cap. 5.13.</p>
<p>11 *Cap. 2.9.</p>	<p>11 Când se înmulțesc* bunurile, se înmulțesc cei care le mănâncă; și ce folos are stăpânul lor, decât că le privește cu ochii săi?</p>	<p>3 Dacă un om naște o sută de fii și trăiește mulți ani, astfel că zilele anilor lui sunt multe, dar nu i se satură sufletul de bine și n-are nici înmormântare*, zic: un născut prematur^c** este mai bine decât el, pentru că vine în deșertăciune și pleacă în întuneric și numele său este acoperit cu întuneric; mai mult, n-a văzut și nici n-a cunoscut soarele: acesta are odihnă mai degrabă decât</p>	<p>2 *Iov 21.10. **Ps. 17.14; 73.7. †Lc. 12.20.</p>
<p>12 *Pr. 3.24.</p>	<p>12 Dulce* este somnul lucrătorului, fie că a mâncat puțin, fie mult; dar pe cel bogat, belșugul nu-l lasă să doarmă.</p>	<p>6 acela. Și chiar dacă ar fi trăit de două ori o mie de ani, tot n-ar fi văzut nici un bine; nu merg toți* spre același loc?</p>	<p>3 *2 Împ. 9.35. Is. 14.19,20. Ier. 22.19. **Iov 3.16. Ps. 58.8. Cap. 4.3.</p>
<p>13 *Cap. 6.1,2.</p>	<p>13 Este un rău dureros pe care l-am văzut sub soare: bogății* păstrate spre răul celui care le stăpânește; sau acele bogății se pierd printr-o întâmplare rea; și dacă a născut un fiu, nu rămâne nimic în mâna lui.</p>	<p>7 Toată* truda omului este pentru gura lui și totuși sufletul nu se satură.</p>	<p>6 *Cap. 2.14.</p>
<p>15 *Iov 1.21. **Ps. 49.17. 1 Tim. 6.7.</p>	<p>15 Cum a ieșit* gol din pântecele mamei lui, așa se va întoarce, cum a venit; și nu va lua nimic** din truda lui, să ducă în mâna lui.</p>	<p>8 Căci ce avantaj are* înțeleptul mai mult decât nebunul? <i>Ce folos</i> are săracul care știe să umble înaintea celor vii?</p>	<p>7 *Pr. 16.26.</p>
<p>16 *Cap. 1.3. **Pr. 11.29.</p>	<p>16 Și acesta, de asemenea, este un rău dureros: că în toate privințele, așa cum a venit, așa se va duce; și ce folos* are el că s-a trudit** pentru vânt?</p>	<p>9 Mai bine este ce vezi* cu ochii decât rătăcirea sufletului; aceasta de asemenea este deșertăciune și goană după vânt.</p>	<p>8 *Cap. 2.15.</p>
<p>17 *Ps. 127.2.</p>	<p>17 În toate zilele lui, de asemenea, el mănâncă* în întuneric și are mult necaz și boală și supărare.</p>	<p>10 Ceea ce este, deja i s-a pus numele, și ce este omul se cunoaște* și el nu poate** să se judece cu cel care este mai puternic decât el.</p>	<p>9 *Cap. 11.9.</p>
<p>Mulțumirea cu puțin 18 *Cap. 2.24; 3.12,13; 9.7; 11.9. 1 Tim. 6.17. **Cap. 2.10; 3.22.</p>	<p>18 Iată ce am văzut bun* și frumos: ca omul să mănânce și să bea și să vadă binele în toată truda lui cu care se trudește sub soare, în toate zilele vieții lui pe care i le-a dat Dumnezeu; pentru că aceasta este partea** lui.</p>	<p>11 Pentru că sunt multe lucruri care înmulțesc deșertăciunea, ce folos are omul?</p>	<p>10 *Cap. 1.9; 3.15. **Iov 9.32. Is. 45.9. Ier. 49.19.</p>
<p>19 *Cap. 6.2.</p>	<p>19 De asemenea, orice om căruia i-a dat* Dumnezeu bogății și bunuri și putere, să mănânce din ele și să-și ia partea și să se bucure</p>		

^a Sau „Dar de folos pentru o țară, în toate *privințele*, este un împărat care se ocupă de ogor“ ^b Sau „este mare asupra oamenilor“ ^c Avorton (care nu supraviețuiește)

<p>12 *Ps. 102.11. Iac. 4.14. **Ps. 39.6. Cap. 3.22.</p>	<p>12 Pentru că cine știe ce este bine pentru om în viață, în toate zilele vieții lui deșarte pe care o petrece ca* o umbră? Pentru că cine poate spune** omului ce va fi după el sub soare?</p>	<p>banilor; dar folosul^c cunoașterii este <i>că</i> înțelepciunea îi face să trăiască** pe cei care o au.</p>	<p>12 **Pr. 3.18.</p>
<p>Puterea înțelepciunii 1 *Pr. 15.30; 22.1. **Cap. 4.2.</p>	<p>7 Mai mult face un nume* <i>bun</i> decât untdelemnul prețios^a, și ziua** morții decât ziua nașterii.</p>	<p>13 Privește lucrarea* lui Dumnezeu: căci cine poate** face drept ce a făcut El strâmb?</p>	<p>13 *Cap. 3.11; 8.17. **Iov 12.14. Cap. 1.15. Is. 14.27.</p>
<p>2 *Cap. 2.14; 3.19; 6.6. **Ps. 90.12.</p>	<p>2 Mai bine să mergi în casa de jale, decât să mergi în casa de ospăț, întrucât acolo <i>vezi</i> sfârșitul* oricărui om; și cel care trăiește își pune** la inimă lucrul acesta.</p>	<p>14 În ziua* prosperității, bucură-te de bine^d; și în ziua** nenorocirii ia seama: tot Dumnezeu a pus pe una alături de cealaltă, ca omul să nu afle nimic† <i>din ce va fi</i> după el.</p>	<p>14 *Deut. 28.47. Cap. 3.4. **Deut. 8.5. Iov 2.10. †Cap. 3.22.</p>
<p>3 *Cap. 2.2. **2 Cor. 7.10</p>	<p>3 Mai bună este mâhnirea* decât râsul, pentru că, prin întristarea** feței, inima se face mai bună.</p>	<p>15 Am văzut de toate în zilele* deșertăciunii mele: este unul drept** care pierde în^e dreptatea lui și este unul rău† care <i>își</i> prelungește <i>zilele</i> în^e răutatea lui.</p>	<p>15 *Cap. 6.12; 9.9. **Cap. 8.14. †Cap. 8.12,13.</p>
<p>5 *Ps. 141.5. Pr. 13.18; 15.31,32. Cap. 9.17.</p>	<p>4 Inima înțelepților este în casa de jale, dar inima nebunilor în casa de veselie.</p>	<p>16 Nu fi prea* drept, nici nu te face prea** înțelept! Pentru† ce să te distrugi pe tine însuși?</p>	<p>16 *Pr. 25.16. Filip. 3.6. **Rom. 12.3. †Iov 15.32. Ps. 55.23. Pr. 10.27.</p>
<p>6 *Ps. 118.12. **Cap. 2.2.</p>	<p>5 Mai bine este pentru un om să asculte* mustrarea înțeleptului, decât să asculte cântarea nebunilor.</p>	<p>17 Nu fi prea rău, nici nu fi nebun! Pentru ce să mori* înainte de timpul tău?</p>	<p>17 *Iov 22.16.</p>
<p>7 *Cap. 4.1; 5.8. **Ex. 23.8. Deut. 16.19. Pr. 17.8,23.</p>	<p>6 Pentru că, asemeni pârântului spinilor* sub oală, așa este râsul** nebunului: aceasta de asemenea este deșertăciune.</p>	<p>18 Este bine să apuci aceasta și, de asemenea, nici de la aceea să nu-ți oprești mâna: pentru că cel care se teme* de Dumnezeu iese din toate.</p>	<p>18 *Cap. 3.14; 12.13.</p>
<p>8 *Vers. 1. **Pr. 14.29. Gal. 5.22. Ef. 4.2.</p>	<p>7 Cu siguranță, asuprirea* îl înnebunește pe înțelept și darul^b** nimicește inima.</p>	<p>19 Înțelepciunea* întărește pe cel înțelept mai mult decât zece oameni puternici care sunt într-o cetate.</p>	<p>19 *Pr. 21.22; 24.5. Cap. 9.16,18.</p>
<p>9 *Pr. 14.17; 16.32. Iac. 1.19.</p>	<p>8 Mai bun este sfârșitul* unui lucru decât începutul lui. Mai bun este un duh răbdător** decât un duh îngâmfat.</p>	<p>20 Cu siguranță, nu este nici un om* drept pe pământ, care să facă binele și să nu păcătuiască.</p>	<p>20 *1 Împ. 8.46. 2 Cr. 6.36. Pr. 20.9. Rom. 3.23. 1 Ioan 1.8.</p>
<p>11 *Pr. 8.10,11. Cap. 2.13; 11.7.</p>	<p>9 Nu te grăbi* să te mânii în duhul tău, pentru că mânia se odihnește în sânul nebunilor.</p>	<p>21 De asemenea, nu lua aminte la toate vorbele care se spun, ca nu cumva să auzi pe slujitorul* tău vorbindu-te de rău^f.</p>	<p>21 *Pr. 30.10.</p>
<p>12 *Cap. 9.18.</p>	<p>10 Nu spune: „Cum se face că zilele de mai înainte erau mai bune decât acestea?“ Pentru că nu cu înțelepciune întrebi despre lucrul acesta.</p>	<p>22 Pentru că știe inima ta că și tu la fel i-ai vorbit de rău de multe ori pe alții.</p>	<p>23 *Cap. 3.11; 8.17. Rom. 1.22.</p>
<p>11 *Pr. 8.10,11. Cap. 2.13; 11.7.</p>	<p>11 Înțelepciunea este bună <i>ca și</i> o moștenire, și folositoare* celor care văd soarele.</p>	<p>23 Toate acestea le-am încercat cu înțelepciune. Am zis: „Voi fi înțelept!“ Dar aceasta era departe* de mine.</p>	<p>24 *Rom. 11.33. **Iov 28.12; 28.20. 1 Tim. 6.16.</p>
<p>12 *Cap. 9.18.</p>	<p>12 Pentru că <i>cineva</i> este la umbra* înțelepciunii <i>ca</i> la umbra</p>	<p>24 Ce era rămâne departe și foarte* adânc^g: cine** o poate ajunge?</p>	<p>24 *Rom. 11.33. **Iov 28.12; 28.20. 1 Tim. 6.16.</p>

^a Sau „plăcut mirositor“ ^b Sau „mita“ ^c Sau „superioritatea“ ^d Sau „fii în prosperitate“ ^e Sau „prin“ ^f Sau „blestemându-te“ (și în v. 22) ^g Lit. „Ce este, este departe și adânc, adânc“

25 *Cap. 1.17; 2.12.	25 M-am întors*, eu și inima mea, ca să cunosc și să cercetez și să caut înțelepciunea și rostul ^a lucrurilor și să cunosc și nebunia răutății și rătăcirea prostiei.	oprească duhul, și nimeni nu are putere asupra zilei morții; și nu este nici o scăpare în <i>acest</i> război; și răutatea nu va scăpa pe cei care o făptuiesc.	
26 *Pr. 5.4. **Pr. 7.23. †Pr. 6.24. ††Pr. 22.14.	26 Și am găsit mai amară* decât moartea femeia, a cărei inimă este lațuri** și curse, ale cărei mâini sunt lanțuri: cel plăcut lui Dumnezeu va scăpa† de ea, dar cel păcătos†† va fi prins de ea.	9 Toate acestea le-am văzut și mi-am îndreptat inima spre orice lucrare care se face sub soare: este un timp când un om stăpânește peste altul spre nenorocirea lui.	
28 *1 Împ. 11.3. Iov 33.23. Ps. 12.1.	27 Iată, aceasta am găsit, spune Eclesiastul, <i>punând</i> una lângă alta ca să le pătrund rostul, aceasta caută încă sufletul meu și n-am găsit: un bărbat între o mie am găsit, dar n-am găsit o femeie* între toate acelea.	10 Și am mai văzut pe cei răi înmormântați și ducându-se; și cei care lucrau cu dreptate au plecat de la locul sfânt și au fost uitați* în cetate ^e . Aceasta de asemenea este deșertăciune.	10 *Cap. 2.16; 9.5,15.
29 *Gen. 1.27. **Gen. 3.6,7.	29 Iată numai ce am găsit: că Dumnezeu l-a făcut pe om drept*; dar ei au căutat** tot felul de născociri ^b .	11 Pentru că sentința* împotriva unei fapte rele nu se execută imediat, de aceea, în ei, inima** fiilor oamenilor este plină ca să facă rău. Deși un păcătos face* rău de o sută de ori și își prelungește zilele, totuși știu că va fi bine de cei** care se tem de Dumnezeu, pentru că ei se tem	Cei drepti și cei răi 11 *Ps. 10.6; 50.21. Is. 26.10. Rom. 2.4. 2 Pet. 3.9. **Cap. 9.3.
Nesiguranța vieții 1 *Ex.34.29,30 Pr. 4.8,9; 17.24. Fap. 6.15. **Deut.28.50	8 Cine este asemenea celui înțelept? Și cine cunoaște explicația lucrurilor? Înțelepciunea omului face să-i strălucească* fața și asprimea** feței lui se schimbă.	12 înaintea Lui. Dar nu va fi bine de cel rău, nici nu-și va prelungi zilele ca o umbră, pentru că el nu se teme înaintea lui Dumnezeu.	12 *Is. 65.20. Rom. 2.5. **Ps. 37.11; 37.18,19. Pr. 1.32,33. Is. 3.10,11. Mt. 25.34,41
2 *Ex. 22.11. 1 Cr. 29.24. Ezec. 17.18. Rom. 13.5.	2 Eu zic: „Păzește porunca împăratului și <i>aceasta</i> pentru jurământul* lui Dumnezeu. Nu te grăbi să pleci* dinaintea lui; nu stăruie într-un lucru rău, pentru că el	14 Este o deșertăciune care se face pe pământ: că sunt <i>oameni drepti*</i> cărora li se întâmplă ^f potrivit cu fapta celor răi și sunt <i>oameni răi**</i> cărora li se întâmplă potrivit cu fapta celor drepti. Am zis că și aceasta este deșertăciune.	14 *Ps. 73.14. Cap. 7.15. **Iov 21.7. Ps. 73.3,12. Ier. 12.1. Mal. 3.15.
3 *Cap. 10.4.	3 face orice îi place, deoarece cuvântul unui împărat este <i>plin de putere</i> , și cine-i* va zice: «Ce faci?» ^c	15 Și am lăudat* bucuria, pentru că nu este nimic <i>mai</i> bun pentru om sub soare decât să mănânce și să bea și să fie vesel; pentru că aceasta va rămâne cu el din truda lui în zilele vieții lui pe care i le-a dat Dumnezeu sub soare.	15 *Cap. 2.24; 3.12,22; 5.18; 9.7.
4 *Iov 34.18. Dan. 4.35.	4 Cel care păzește porunca nu va cunoaște nici o nenorocire și inima omului înțelept cunoaște timpul și judecata ^c ,	16 Când mi-am pus* inima să cunosc înțelepciunea și să mă uit la lucrarea care se face pe pământ – pentru că, de asemenea, este <i>câte unul</i> care nu vede somn** cu ochii lui nici zi, nici noapte –	16 *Cap. 1.13,14. **Cap. 2.23.
6 *Cap. 3.1.	6 deoarece pentru orice lucru este un timp* și o judecată; pentru că nenorocirea omului este mare peste el,	17 atunci am văzut că toată lucrarea	
7 *Pr. 24.22. Cap. 6.12; 9.12; 10.14.	7 pentru că el nu știe* ce va fi; căci cine-i poate spune cum ^d va fi?		
8 *Ps. 49.6,7.	8 Nu este nici un om* care să aibă stăpânire asupra duhului, să		

^a Sau „planul“ ^b Sau „planuri“ ^c Sau „modul“ ^d Sau „când“ ^e Sau „cei care veneau și plecau de la locul sfânt au fost uitați în cetatea în care făceau așa“ ^f Sau „sunt atinși“, „sunt loviți“

17 *Iov 5.9.
Cap. 3.11.
**Ps. 73.16.
Rom. 11.33.

Trăiește acum, pentru că vei muri

1 *Deut. 33.3.
Iov 12.10.
Cap. 8.14.
**Cap. 10.14
†Vers. 6.

2 *Iov 21.7.
Ps. 73.3,12;
73.13.
Mal. 3.15.

3 *Cap. 6.1.
**Ier. 17.10.
†Cap. 8.11.

5 *Iov 14.21.
Is. 63.16.
**Iov 7.8-10.
Is. 26.14.

6 *Cap. 2.10;
3.22.

7 *Cap. 8.15.

8 *Apoc. 3.4.
**Ps. 23.5.

9 *Cap. 6.12;
7.15.

este a lui Dumnezeu, că omul nu poate* înțelege lucrarea care se face sub soare; pentru că, oricât s-ar munci omul să caute, totuși nu va găsi; și chiar dacă un înțelept gândește că știe, nu va fi în stare să înțeleagă**.

9 Pentru că toate acestea mi le-am pus la inimă, să cercetez toate acestea: că cei drepti și înțeleptii și faptele lor sunt în mâna* lui Dumnezeu; omul** nu cunoaște nici dragostea†, nici 2 ura. Totul este înaintea lor. Toate *sunt* la fel tuturor*: aceeași întâmplare celui drept și celui rău, celui bun^a, și celui curat și celui necurat, celui care jertfește și celui care nu jertfește.

Cum este cel bun, așa este și cel păcătos; cel care jură, ca și cel care se teme de jurământ.

3 Acesta este un rău în tot ce se face sub* soare, că același lucru se întâmplă tuturor**; și, de asemenea, inima† fiilor oamenilor este plină de rău, iar nebunia este în inima lor cât trăiesc; și după aceea *se duc* la cei morți. **4** Deoarece pentru cel care este unit cu toți cei vii există speranță; desigur, un câine viu este mai mult decât un leu mort.

5 Pentru că cei vii știu că vor muri, dar cei morți* nu știu nimic, nici nu mai au vreo răsplată, fiindcă amintirea** lor se uită.

6 Dragostea lor de asemenea, și uralor, și invidia lor au pierit deja și nu mai au nici o parte* niciodată în tot ce se face sub soare.

7 Mergi, mănâncă-ți* pâinea cu bucurie și bea-ți vinul cu inimă bună, pentru că Dumnezeu a primit deja lucrările tale.

8 Hainele* să-ți fie albe întotdeauna și untdelemnul să nu-ți lipsească de pe cap**.

9 Bucură-te^b de viață cu soția pe care o iubești, în toate zilele vieții deșertăciunii* tale, pe care

El ți-a dat-o sub soare, în toate zilele deșertăciunii tale; pentru că aceasta este partea** ta în viață și în truda ta cu care te obosești sub soare. Tot ce găsește mâna ta să faci, fă* cu puterea ta; pentru că nu este** nici lucrare, nici plan, nici cunoștință, nici înțelepciune în Locuința morților, unde te duci.

11 M-am întors și am văzut sub soare că alergarea* nu este pentru cei iuți, nici lupta** pentru cei puternici; nici chiar pâine pentru cei înțelepți, nici bogății† pentru cei inteligenți, nici bunăvoință pentru cei care au cunoștințe; pentru că timpul și împrejurările îi ating†† pe toți.

12 Pentru că, de asemenea, omul nu-și cunoaște* timpul; ca peștii prinși în plasa înșelătoare și ca păsările** prinse în laț, ca ei sunt prinși† în cursă fiii oamenilor într-un timp al nenorocirii, care cade deodată asupra lor.

13 Am văzut de asemenea aceasta ca înțelepciune sub soare și a fost mare pentru mine: era* o cetate mică și puțini oameni în ea; și a venit un împărat mare împotriva ei și a împresurat-o și a ridicat întărituri mari împo-

15 triva ei. Și se afla în ea un om sărac* și înțelept care a scăpat cetatea prin înțelepciunea lui, dar nimeni nu și-a adus aminte** de **16** omul acela sărac. Atunci am zis: „Înțelepciunea* este mai bună decât tăria“, dar înțelepciunea** omului sărac este disprețuită și cuvintele lui nu sunt ascultate.

17 Cuvintele* înțelepților sunt ascultate în liniște mai mult decât strigătul celui care stăpânește printre nebuni.

18 Înțelepciunea este mai bună decât armele de război; dar un singur* păcătos strică mult bine.

10 Muștele moarte fac să miroasă urât și să fermenteze untde-

9 **Cap.2.10,24

10 *Cap. 11.6.
Rom. 12.11.
Col. 3.23.
**Gen. 37.35
Iov 21.13.
Is. 38.10.

11 *Ier. 9.23.
Amos 2.14,15
**2 Cr. 20.15
Ps. 76.5.
Zah. 4.6.
†Deut. 8.17,18
††1 Sam. 6.9

12 *Cap. 8.7.
**Pr. 7.23.
†Pr. 29.6.
Lc. 12.20,39;
17.26.
1 Tes. 5.3.

Înțelepciunea, mai bună decât nebunia

14 *2 Sam. 20.16-22

15 *Cap. 4.13.
**Cap. 2.16;
8.10.

16 *Pr. 21.22;
24.5.
Cap. 7.19.
**Mc. 6.2,3.

17 *Cap. 7.5;
10.12.

18 *Ios. 7.1,11;
7.12.
2 Imp. 21.2,9

^a Sept. și alte ms. ad. „și celui rău“

^b Lit. „Vezi“

1 *Ex. 25.6.	lemnul* făcătorului de mir; <i>tot așa</i> , puțină nebunie este mai grea decât înțelepciunea și onoarea ^a .	16 Vai de tine, țară, când împăratul tău este un copil ^g * și mai-marii tăi se ospătează dimineața!	16 *Is. 3.4,5,12; 5.11.
2 *Mt. 6.33. Col. 3.1.	2 Inima înțeleptului este la dreapta* lui, dar inima nebunului la stânga lui.	17 Ferice de tine, țară, când împăratul tău este un fiu de neam ales și mai-marii tăi mănâncă la timp, pentru întărire, iar nu pentru* beție!	17 *Pr. 31.4.
3 *Pr. 13.16; 18.2.	3 Și chiar când cel care este nebun umblă pe cale, îi lipsește mintea ^b și spune* oricui ^c că este nebun.	18 De multă ^h lene* construcția cade și prin lenevirea mâinilor picură în casă.	18 *Pr. 24.30.
4 *Cap. 8.3. **1Sam.25.24 Pr. 25.15.	4 Dacă duhul stăpânitorului se ridică împotriva ta, nu-ți* părăsi locul, pentru că liniștea** astâmpără păcate mari.	19 Ospățul se face pentru veselie și vinul* înveselește viața, dar banii** răspund la toate.	19 *Jud. 9.13. Ps. 104.15. Cap. 2.3. **Cap. 7.12.
6 *Est. 3.1. Pr. 28.12.	5 Este un rău pe care l-am văzut sub soare, ca o greșală care vine de la stăpânitor: 6 nebunia este așezată* în mari demnități, iar cei bogați stau într-o poziție de jos.	20 Nu blestema pe împărat nici chiar în gândul tău și nu blestema pe cel bogat în dormitorul tău: pentru că pasărea cerurilor va duce glasul și cea care are aripi va da pe față cuvintele.	20 *Ex. 22.28. Fap. 23.5.
7 *Est. 6.8-10. Pr. 19.10; 30.22.	7 Am văzut robi călare* și căpetenii mergând pe jos ca niște robi.	11 Aruncă-ți pâinea pe* ape ⁱ , pentru că după multe zile o vei găsi**.	Pâinea pe ape 1 *Is. 32.20. **Deut. 15.10 Pr. 19.17. Mt. 10.42. Gal. 6.9,10. Ev. 6.10. 2 *Ps. 112.9. Lc. 6.30. 1 Tim. 6.18; 6.19. **Mica 5.5. Ef. 5.16.
8 *Ps. 7.15. Pr. 26.27. **Amos 5.19	8 Cel care sapă* o groapă va cădea în ea și pe cel care dărmă un zid îl mușcă** un șarpe.	2 Împarte* la șapte și chiar la opt, pentru că nu știi ce rău** va veni peste pământ.	
	9 Cel care mută pietre se rănește cu ele; cel care despică lemne se poate lovi cu ele.	3 Dacă norii sunt plini de ploaie, se golesc pe pământ; și dacă un copac cade spre sud sau spre nord, în locul unde cade copacul, acolo va rămâne.	
	10 Dacă fierul este tocit și nu i se ascute tăișul, atunci este nevoie de mai multă putere; dar înțelepciunea este de folos ca să dea reușită.	4 Cel care se uită după vânt nu va semăna și cel care privește la nori nu va secera.	
11 *Ps. 58.4,5. Ier. 8.17.	11 Dacă șarpele mușcă pentru că nu este* descântec, atunci descântătorul ^d nu are nici un folos ^e .	5 Cum nu știi care este calea* vântului ^j , cum <i>se fac</i> oasele** în pântecul celei însărcinate, tot așa nu cunoști† lucrarea lui Dumnezeu, care face totul.	5 *Ioan 3.8. **Ps. 139.13-16 †Cap. 1.13; 3.10,11.
12 *Pr. 10.32; 22.11. Lc. 4.22. **Pr. 10.14; 18.7. Cap. 4.5.	12 Cuvintele* din gura înțeleptului sunt plăcute; dar buzele** nebunului îl înghit pe el însuși.	6 Dimineața seamănă-ți sămânța și seara nu lăsa* să îți se odihnească mâna; pentru că nu știi care va reuși: aceasta sau aceea sau dacă amândouă vor fi la fel de bune.	6 *Cap. 9.10.
13 *Cap. 7.25.	13 Începutul cuvintelor gurii lui este prostie, iar sfârșitul vorbirii lui este nebunie* curată ^f . Și nebunul* înmulțește cuvintele.	7 Cu adevărat, dulce este lumina și este plăcut pentru ochi să vadă* soarele.	
14 *Pr. 15.2. Cap. 5.3. **Cap. 3.22; 6.12; 7.14; 8.7.	14 Omul nu știe ce va fi; și cine-i va spune ce** va fi după el?	8 Iar dacă un om trăiește mulți	Bucură-te 7 *Cap. 7.11.
	15 Truda nebunilor îi obosește, pentru că ei nu știu cum să meargă spre cetate.		

^a Sau „așa face puțină nebunie celui prețuit pentru înțelepciune și onoare“ ^b Lit. „inima“ ^c Sau „despre oricine“ ^d Lit. „stăpânul limbii“ ^e Sau „cel care are o limbă nu este mai bun“ ^f Lit. „rea“ ^g Sau „tânăr“ ^h Lit. „dublă“ ⁱ Lit. „pe fața apelor“ ^j Sau „duhului“

8 *Cap. 9.7. **Cap. 12.1.	ani, să se bucure* în ei toți; totuși să-și amintească de zilele** de întuneric, pentru că vor fi multe; tot ce vine este deșertăciune.	s-a dus, pentru că omul merge spre casa* lui dintotdeauna și bocitorii** cutreieră străzile;	5 *Iov 17.13; 30.23. **Gen.50.10. Ier. 9.17.
9 *Num. 15.39 Iov 31.7. Cap. 2.10. **Cap. 12.14 Rom. 2.6-11.	9 Bucură-te, tinere, în tinerețta ta și să te înveselească inima ta în zilele tinereții tale și umblă pe căile inimii tale și după privirea* ochilor tăi; dar să știi că, pentru toate acestea, Dumnezeu te va chema** la judecată.	6 Înainte ca funia de argint să se slăbească și vasul de aur să se sfărâme* și urciorul să se spargă la izvor și roata să se strice la fântână	6 *Zah. 4.2,3.
10 *2 Cor. 7.1. 2 Tim. 2.22. **Ps. 39.5.	10 Îndepărtează* deci necazul din inima ta și alungă răul din carnea ta, deoarece tinerețta** și zorile vieții sunt deșertăciune.	7 și țărâna* să se întoarcă în pământ, cum era, și duhul** să se întoarcă la Dumnezeu, care l-a dat†.	7 *Gen. 3.19. Ps. 90.3. **Iov 34.14. Cap. 3.21. Lc. 23.46. Fap. 7.59. †Num.16.22.
Înainte de a îmbătrâni 1 *2 Cr. 34.3. Pr. 22.6. Plân. 3.27. **Cap. 11.8. †2 Sam. 19.35	12 Și adu-ți aminte* de Creatorul ^a tău în zilele tinereții tale, înainte de a veni zilele** cele rele și de a se apropia anii despre care vei zice: „N-am nici o plăcere† în ei“.	8 Deșertăciunea* deșertăciunilor, spune Eclesiastul, totul este deșertăciune!	8 *Ps. 62.9.
2 *Is. 5.30; 13.10. Ezec. 32.7,8.	2 Înainte de a se întuneca* soarele și lumina și luna și stelele și de a se întoarce norii după ploaie,	9 Și mai mult, pentru că Eclesiastul a fost înțelept, a mai învățat pe popor cunoașterea, și el a cugetat și a căutat, a pus în ordine multe* proverbe. Eclesiastul a căutat să afle cuvinte plăcute*; și ceea ce s-a scris este drept, cuvinte ale adevărului**.	Teme-te de Dumnezeu 9 *1 Împ. 4.32. 10 *Pr. 10.32. **Pr.22.20,21
3 *Ps. 35.14; 38.6. **Gen. 27.1; 48.10. 1 Sam. 3.2.	3 În ziua când tremură paznicii casei ^b și se încovoiaie* cei tari ^c și încetează râșnitorii ^d , pentru că sunt puțini, și se întunecă cei care se uită** pe ferestre ^e	11 Cuvintele* înțelepților sunt ca niște țepușe**, și culegerile lor ^k , ca niște piroane înfipite: sunt date de un singur păstor. Și, pe lângă aceasta, fiul meu, ia seama la ele; a face multe* cărți n-are sfârșit și mult** studiu este o oboseală a cărnii.	11 *Pr. 1.6. **Fap. 2.37.
4 *Ier. 25.10. Apoc. 18.22. **2 Sam. 19.35	4 și se închid ușile dinspre strada ^f ; când slăbește uruitul* râșnitorilor și te trezești la glasul păsării și se aud înăbușit toate fii-cele** cântării ^g ;	13 Să ascultăm încheierea tuturor celor spuse: Teme-te* de Dumnezeu și păzește poruncile Lui! Pentru că aceasta este datoria oricărui om.	12 *1 Împ. 4.32. **Cap. 1.18. 13 *Deut. 6.2; 10.12. Cap. 8.5.
	5 te temi, de asemenea, de ce este înalt și spaimile sunt pe cale și migdalul este în floare ^h și lăcusta este o povară ⁱ și dorința ^j	14 Pentru că Dumnezeu va aduce* orice faptă la judecată, cu orice lucru ascuns, fie bun, fie rău.	14 *Cap. 11.9. Mt. 12.36. Fap.17.30,31 Rom. 2.16; 14.10,12. 1 Cor. 4.5. 2 Cor. 5.10.
	<p>^a Lit. plural ^b Mâinile ^c Picioarele ^d Dinții ^e Ochii ^f Buzele ^g Sunetele ^h Perii albi; sau „migdalul este disprețuit“ ⁱ Sau „se târăște“ ^j Sau „gustul“ ^k Sau „cei care le culeg“</p>		